

KARLEBY BILDKONSTSKOLA FÖR BARN OCH UNGA – GLIMTAR UR EN TRETTIOÅRIG VERKSAMHET

NÅGRA ORD OM STARTEN OCH MÅLSÄTTNINGEN

”Stadsstyrelsen i Karleby beslöt 28.3.1980 fira sina 50 år genom att tillsätta en arbetsgrupp med uppgift att utveckla olika alternativ till bildkonstutbildning i Karleby.”

Ordförande för arbetsgruppen var Sauli Koivukoski, medlemmar var Eila Pohjonen, Paul Stenman, Christer Broman, Ritva Kangas, Arvo Lehtimäki, Bo Aurén som representant för kulturnämnden och Matti Suhonen för arbetarinstitutet i Karleby; till sekreterare för arbetsgruppens utsågs Usko Lehmusniemi. Sakkunniga från skolväsendet var Antero Savela, Yngve Jungner, Rainer Sandström och Aira Orava. Stadsstyrelsen angav som motivering till behovet av ökad konstundervisning: ”Till följd av grundskolreformen har bildkonstfostrans andel minskat i grundundervisningen. De målsättningar som uttrycks i läroplanen för teckningsundervisningen i grundskolan återspeglar verkliga behov i samhället. Utbildning behövs för yrken inte bara med direkt anknytning till bildkonst, utan också med tanke på de mest skilda uppgifter som fordrar estetisk gestaltning och förståelse. Den rådande situationen har skapat ett tryck på att ordna konstundervisning för grundskolelever utanför skolan. I Mellersta Österbotten finns ett ökat behov av stöd också för konstutövning för personer över grundskolåldern och också för stöd av tillämpning på yrkesområden med anknytning till konst. Det här visar bl.a. begrepp som ”mjuk teknologi” och ”livskvalitet”, som under senare tid blivit allt vanligare. Genom konstfostran är det också möjligt att utveckla tolerans och förståelse för olikheter förutom att den utvecklar både snabbhet och skärpa i gestaltningsförmågan”.

Stadsstyrelsens texter och motiveringar känns fortfarande aktuella. Vem som i tiden stod bakom formuleringen framgår inte, men med dessa visa ord lades grunden för verksamheten i bildkonstskolan för barn och unga i Karleby. Verksamheten startade med konstklubbar. De första försöksåren, 1980-82 berättar om en otrolig uppslutning. Hundratals barn och unga var med, och bara 30% av de intresserade kunde beredas plats i klubbarna.

SKOLANS VERKSAMHET FÅR SIN BÖRJAN OCH STABILISERAS

På basis av erfarenheterna och utvecklingen i klubbverksamheten utarbetades i arbetsgruppen ett PM med förslag att grunda en bildkonstskola för barn och unga. Stadsstyrelsen beslöt 7.6.1982 att enligt detta förslag starta en försöksverksamhet i konstundervisning för 7-9-åringar. Sommaren 1982 annonserade man i pressen och 37 barn anmäldes. Skolan fick sina första elever och kunde starta.

Följande år grundades också en grupp för svenskspråkiga barn. Nu hade man 135 anmälda, 117 finskspråkiga och 18 svenskspråkiga. Det var också nu skolan hade sina första urvalsprov. Den första intagningsgruppen bestod av en grupp sakkunniga. I gruppen fanns konstnär Soile Saine, lektorerna Heta Boman och Ritva Kangas, som alla deltagit i försöksverksamheten, samt grafiker Esa Riippa. Gruppen kunde konstatera, att även om det är mycket svårt att rangordna arbeten från ”bättre till sämre”, så kunde man ändå se att ett enskilt barns olika arbeten rätt långt följde samma skala. Å andra sidan konstaterades att många barn var i behov av mycket hjälp för att träna

olika gestaltningssvårigheter. Den svåraste intagningsituationen hade skolan år 1989, när 362 barn anmäldes och 36 fick plats! Från år 1990 begränsades intagningen, så att i stället för tre årsklasser bara de som skulle börja grundskolans första och andra klass kunde ansöka om plats. Under skolans 30-åriga verksamhet har det alltid varit svårt att komma in, trots att skolan vuxit från att vara en skola för 37 elever till en utbildningsinrättning för över 400 barn och unga.

Förutom grundläggande konstutbildning erbjuder skolan i dag också färgbud för småbarn och bildkonstkurser i Kelviå, Lochteå och Maringais. Sedan 2012 har man använt instrumentet Virvatuli som är en riksomfattande självvärderingsmodell för grundläggande konstundervisning. År 2013 införde man elevhanteringssystemet Primus som underlättar driften av elevdatabasen samt webbanslutningen Wilma som hjälper lärarna med dagboksarbetet, utvärderingen och kontakterna mellan bildkonstskolan och vårdnadshavaren.

FÖRVALTNING OCH LÄROPLANER

Bildkonstskolan började som en försöksverksamhet, men den uppföljningsgrupp som tillsatts av stadsstyrelsen (ordf. Savela, Pohjonen, Aurén, Koivukoski, Saalasti, sekr. Kangas) gjorde redan 31.1.1983 ett förslag till förvaltning. Skolan skulle lyda under staden och den skulle verka som en del av skolväsendet, eftersom eleverna i bildkonstskolan är samma barn och unga som är underställda skolväsendet. Stadsstyrelsen tog sitt beslut enligt förslaget 1984.

Utbildningsnämnden, nuvarande nämnden för utbildning och fostran, har sedan dess verkat som skolans direktion. Samtidigt som stadsstyrelsen stadfäste att skolan skulle underställas staden kom staden att ansluta sig till Förbundet för bildskolorna för barn och unga i Finland, vars inofficiella medlem skolan varit sedan förbundet bildades år 1982. Karleby är därigenom också nationellt med i utvecklandet av bildkonstskolorna, dess verksamhet, läroplaner och struktur.

År 1986 närmade sig de 11-13 – åriga eleverna den s.k. verkstadsåldern. Nu fattade man beslut om fortsättningsstudier, som från första början varit Karlebybornas specialitet, och timantal och minimiantal elever för verkstäder och fördjupade studier slogs fast. År 1988 förutsattes av undervisningsministeriet att undervisning för barn under skolåldern skulle ges i bildkonstskolorna för att få den behovsprövade statsandelen. Till följd därav startades undervisning för 6-åringar år 1989.

Redan i utredningens PM funderade man på undervisningen för elever över 16 år. De första s.k. fortsättningsgrupperna startade hösten 1989 som klubbverksamhet för unga. Senare underställdes grupperna Arbetarinstitutets och Medborgarinstitutets verksamhet, men fortfarande som en del av bildkonstskolan. I dag kan man börja skolan som 6- åring och studera tills man fyllt 20.

En läroplan för skolan presenterades redan i utredningens PM och man utformade en egen Karlebymodell, grundad på erfarenheter från några försöksskolor. Runt om i Finland hade en vildvuxen verksamhet börjat uppstå. Det fanns inga lagar, inga förordningar, ingen grundläggande statlig läroplan, inga arbets- eller tjänstekollektivavtal. Läroplanen utvecklades nu utgående från egna erfarenheter och enligt rekommendationer från bildkonstskolornas förbund. När lagen om grundläggande konstundervisning och de första statliga grunderna för läroplanerna år 1992

stadfästes uppfyllde Karleby bildkonstskola för barn och unga kraven. År 1993 godkändes Karleby bildkonstskola för barn och ungas läroplan för grundundervisningen.

Under slutet av 1990-talet startade ett statligt utvecklingsarbete som resulterade i två olika läroplaner. Först utkom den fördjupade läroplanen år 2002 och sedan den allmänna år 2005. Karleby inväntade dessa förslag innan man valde inriktning. Skolan låg mycket nära fordringarna för den fördjupade läroplanen, så det naturliga valet föll på detta alternativ och den fördjupade läroplanen godkändes 2006. Den nya läroplanens tyngdpunkter ligger på bildmedier och nutidskonst ; bågge hade naturligtvis funnits också innan den nya läroplanen, men nu fick dessa speciell tonvikt. Till det nya hörde också slutarbeten med sifferbedömning och verbal terminsbedömning; det första slutarbetet godkändes 2008.

I Karlebys läroplan är målsättningarna följande:

”Undervisningens mål kan anses vara instrumentella, gestaltande, innehållsliga, sociala, kulturella och pedagogiska . Eleven ska

- öva upp och utveckla sitt visuella uttryck på bildkonstens olika delområden
- bekanta sig med uttrycksmöjligheterna i olika material och arbetsredskap och
- skaffa sig kännedom om hur material och tekniker kan användas i arbetsprocessen på ett ändamålsenligt och nyskapande sätt
- öva sig i kritisk bildtolkning som upphovsman och användare av bildmedia
- lära sig förstå och värdesätta kulturers olikheter
- att fördjupa sin förmågan att gestalta och förstå sin kulturella och estetiska bakgrund”

Arbetet med följande statliga läroplan inom grundundervisningen är under arbete, och resultatet kommer att ha konsekvenser också för Karleby bildkonstskola. I undervisningsministeriets kommitté för förnyelsearbetet med läroplanen har olika konstskolor granskats under år 2011. Karleby bildkonstskola har varit ett av föremålen för denna granskning.

EKONOMI

Att grunda en bildkonstskola i Karleby var ett modigt beslut, skolan finansieras så gott som uteslutande av staden. Karleby bildkonstskola för barn och unga är en av Finlands äldsta skolor och dess status vägdes redan 1983 vid utdelningen av behovsprövade statsandelar. Sammanlagt fick bildkonstskolorna för barn och unga då 200.000 mk, varav Karleby fick 12.000; 3000 mk för verksamheten och 9000 för materialinköp. Den statliga finansieringsandelen var liten men viktig. Vår bildkonstskola fick detta statsbidrag tills Karlebynejdens institut bildades; 1998 gick Karleby arbetarinstitut, Karleby medborgarinstitut och Karleby bildkonstskola för barn och unga samman. Bildkonstskolan fick då samma, på undervisningstimmar baserade statsstöd som medborgarinstituten. Terminsavgifterna lättade också på stadens utgiftsbörda. Avgifterna har överlag under skolans hela verksamhet följt bildkonstskolornas medeltal. Föräldrarna har många gånger sett verksamheten som en förhållandevis dyr hobby. Ända sedan starten har dock 10 % av skolans elever getts möjlighet till frielevsplats, en sak som haft stor betydelse.

FRÅN KÄLLARE TILL ETT LIV OVAN JORD

Bildkonstskolan började sin verksamhet i ett källarrum i Tallåsens skola, i samma rum som det ordnats konstklubbar under två år. I utrymmet fanns redan en keramikugn och en grafikpress, som inköpts inför klubbstarten. Vid anskaffningen av inventarier strävade man från början till att de kunde användas också av andra skolor. Keramikugnen var den första i Karleby skolverk och i början betjänade den skolor och daghem med keramikbränning. Småningom, med ökat gruppantal i konstskolan och klubbverksamhet jämsides blev det utrymmesbrist. Uppföljningsgruppen diskuterade på sitt möte 31.1.1983 både skolans administration och utrymmesfrågan. Man föreslog redan i detta tidiga skede, att Renlunds skola skulle avstå två klassrum till förmån för bildkonstskolan. Som motivering framfördes att skolgården var lämplig för barn och samtidigt diskuterades möjligheten att Nordiska konstskolan grundas och att man då kunde använda gemensamma utrymmen och redskap. Denna framsynta tanke kom att förverkligas ett kvartssekel senare. Bildkonstskolan för barn och unga fyller nu skolutrymmena i den av sten byggda delen av Renlunds skola tillsammans med Nordiska konstskolan, Tallåsens skola och Karlebynejdens instituts vuxenavdelning.

Innan dess flyttade bildkonstskolan över tjugo år omkring på olika ställen i staden. Tallåsens källare användes många år av bildkonstskolan och också av Arbetarinstitutet som arbetspunkt för keramik och skulptur. Den övriga undervisningen flyttades från en källare till en annan, d.v.s till bottenvåningen av f.d. elverket, som 1984 gavs en liten ansiktslyftning för två klassrum. Som kontorsutrymme fick man tack vare rektor Matti Suhonens välvilja, dagtid använda ett rum avsett för Arbetarinstitutets bibliotek och kvällsvaktmästare. Följande "underground-utrymme" fick skolan 1987 i Hansahuset, som blev ledigt efter hälsovårdsinstitutets flytt, dit flyttades också Arbetarinstitutet. I Hansahuset fick skolan också ett eget kansli i en liten bostad i tredje våningen. Samarbetet med finska arbetarinstitutet blev också närmare med en gemensam målningssal och gemensamma socialutrymmen. Nordiska konstskolans, och med den också bildkonstskolans keramik och grafik, flyttade till Sokles gamla bageri sommaren 1989. Bildkonstskolan deltog aktivt i renoverings- och flyttarbete. Merja Pohjonen och Jakko Pernu minns fortfarande trycktvätten av golvet för att få bort den intorkade marmeladen.

Gamla finska samskolan blev ledig 1994 och bildkonstskolan kom för första gången från källarnivå upp till jordytan. Genom flyttningen hamnade nu keramiken och grafiken i sin tur från Sokles översta våning ner i skolans källare. Skolans interiör målades till stor del med talkokraft av skolans personal, av kamratföreningen vid Arbetarinstitutet, Bildkonstskolans föräldraförening och en pensionärsgrupp. Som tack fick pensionärerna flera somrar spela petanque på gården. Den gamla skolan var inspirerande som miljö, men skolgården som samtidigt utgjorde parkeringsplats för bilar och lekplats för barn, var en mindre trevlig erfarenhet för både föräldrar och personal.

Från Gamla samskolan blev det ett hastigt uppbrott på grund av dålig inomhusluft. Med ett snabbt beslut av utbildningsnämnden i maj 2007 fördes skolan över till Renlunds skolas fastigheter, ett beslut som på många håll var problematiskt. Förslaget från 1983 gällande Renlunds skola hade varit begravt i ett kvartssekel, Nordiska konstskolan hade grundats och fastighetens trädel överlåtits i skolans användning. Beslutet betydde en snabb flyttning under sommaren, samtidigt som nödvändiga ventilationsarbeten utfördes. Största delen av undervisningen fick man under samma tak och skolan fick också ett lärarrum. Utrymmen delades flitigt med de gamla

samarbetskumpanerna Nordiska konstskolan och Karlebynejdens instituts vuxenavdelning, också mer sporadisk kursverksamhet förlades hit. Undervisning ges fortfarande på flera gemensamma verksamhetspunkter, fotografering i stadsbiblioteket, digital fotografering och bildbehandling och animation institutets datasal mediaklassrum.

PERSONAL

Skolan startade sitt undervisningsarbete med en timlärare. Konstnär Soile Saine var under det första verksamhetsåret den enda egentliga läraren. Ritva Kangas, lärare i bildkonst vid Stenängens skola och sakkunnig medlem i planeringsgruppen, ansvarade vid sidan av sitt eget arbete för skolans utveckling, för undervisningsplanering, material och ekonomi. År 1983 startade en svenskspråkig undervisning och som timlärare kom förutom Soile Saine bildkonstnär Vivan Huhta. Dessa två timlärare har i årtionden varit drivande krafter i skolan. Vivan Huhta svarade för den svenskspråkiga undervisningen och hon är den timlärare som arbetat längst i skolan. Ritva Kangas gick helt över till bildkonstskolan år 1984. Efter att verksamheten stabiliserats och utvidgats blev det aktuellt att få också ordinarie personal: en rektorstjänst grundades 1987 och en lärartjänst 1989. Till rektor valdes Ritva Kangas och till lärare keramiker Merja Söderberg, sedermera Pohjonen, som var den enda ordinarie läraren fram till 2004. Kangas tjänstgjorde som rektor fram till sin pensionering 2011, med undantag för några års tjänstledighet. Rektorskapet sköttes då turvis av bildkonstnär Jaana Erkkilä och klasslärare Aila Pernu. Bägge har under årens lopp också verkat som timlärare, Jaana Erkkilä också under ett par perioder som deltidsanställd rektor.

Pedagogie magister, konstmagister Aija Isosaari valdes till lärare efter Pohjonen och till skolans rektor 1.9.2011. Den andra lärartjänsten grundades år 2004, gemensamt med Stenängens högstadium till en början, men 2009 ändrades den till en tjänst i bildkonstskolan. Tjänsten innehades först av magistern i bildkonst Jaana Erkkilä, sedan av konstmagister Päivi Aittomäki. 1.8.2011 började konstmagister, magistern i bildkonst Outi Kokkonen. Tjänsten i fråga tillträdde 1.8.2014 av bildkonstläraren konstmag. Heidi Pokela. Den andra heltidstjänsten innehas sedan 1.8.2012 av bildkonstläraren konstmag. Kukka-Maaria Koskinen som under läsåret 2016-2017 vikarierades av konstmag. Juulia Saarikoski. (Uppdatering av Isosaari) Keramiker Irma Jylhä har i många år utgjort en förstärkning i lärarkåren som vikarierande lärare och timlärare.

Lärarkåren består både av lärare med pedagogisk utbildning och yrkeskonstnärer. En målsättning har varit att yrkeskonstnärens roll betonas i den fördjupade undervisningen och det konstpedagogiska kunnandet i grundundervisningen. Av de timlärare, som under många läsår varit med kan i alfabetisk ordning nämnas: Linda Gran, Tiina Granholm, Eeva Huotari, Bia Hassel, Pertti Hyttinen, Keijo Jokinen, Marianne Kaustinen, Juho Klapuri, Kaija Kontulainen, Pertti Kuosmanen, Vuokko Kurppa, Auli Palosaari, Jaakko Pernu, Kaisa Puumala, Riina Rauma, Esa Riippa, Riku Riippa, Tarja Räisänen, Tom Tiainen, Riina Tornikoski, Sari Torvinen, Tapio Tuominen, Marika Tynnismaa-Joukosalmi, Anna-Lena Vilo, Joni Virtanen, Tapio Väinölä. Här nämns inte tidigare nämnda lärare, som tidvis verkat både som heltidsanställda eller vikarierande lärare, men också som timlärare.

De rektorer som verkat som huvudrektorer i Karlebynejdens institut, Matti Suhonen och Jan Jylhä, samt nuvarande rektorn Asko Muilu har bl.a.ansvarat för hela institutets ekonomi och därmed stött bildkonstskolans verksamhet. Bildkonstskolan har aldrig haft egen heldagsanställd kanslipersonal. De första åren skötte rektorn hela arbetet, småningom fick skolan kanslihjälp, först

med en halv dag en gång i veckan, och senare med utökad tid. Kansliarbetet har delats mellan bildningsväsendet och efter fusionen med institutet och sekreterarna på institutets kansli, Nina Finne, Gerd Wiklund och Teija Biskop.

Vid kvällsundervisning är det också ur trygghetssynpunkt viktigt, att det finns en kvällsvaktmästare på plats, eftersom lärarna är bundna vid sina lektionssysslor. En vaktmästare är också av andra orsaker nödvändig; i bildkonstskolan arbetar man med många olika, ofta tunga material. Arbetsutrustning bärs in och ut, lerarbeten förs till bränning och åter tillbaka till klassrummen. Efter institutsfusionen kunde en gemensam vaktmästartjänst småningom kunna bli aktuell. Flyttning av institutets avdelningar till olika fastigheter förändrade läget. Saken har lösts med tidsbundna avtal och deltidsavtal.

UTSTÄLLNINGSVERKSAMHET

Elevernas arbeten visas årligen för hemmapubliken. Samarbetspartner under ett par årtionden var K.H.Renlunds museum, som stödde barn- och ungdomskulturen genom att varje år avdela en utställningsperiod för bildkonstskolan. Förutom i utställningshallen ställdes arbeten årligen ut i nedre våningen av Rooska gården, där visades också 2002 en utställning med arbeten av lärare och forna elever. Övriga utställningsutrymmen som erbjudits är främst stadshuset, där hölls också den första utställningen med klubbarnas arbeten år 1981, stadsbiblioteket och konservatoriet.

På bildkonstskolornas förbunds utställningar har skolan varit väl representerad: I den första gemensamma utställningen "Lapstraktio" i Hyvinge år 1984 deltog Karleby med nio arbeten och på affischen trycktes Karlebyelevens Teemu Pirinens bild. På INSEA-kongressens utställningar har skolan varit med både på utställningen Tusen och ett ark 1992 i Helsingfors och i Helsingfors posthus 2003. I versamhetsgalleriet KITCHEN i Skatuddens magasin visades ett samarbetsprojekt med centret för nutidskonst i Warszawa. Förbundets 20-årsutställning 2002 bestod av en ambulerande nordisk grafikutställning, som också visades i Karleby. I Tavastehus firades 25-årsjubileet med en temautställning "Hus, platser och saker". På Ceramega i Valkeakoski 2004 var keramikerna på plats. Annat som också kunde nämnas är utställningarna under musikveckan i Kaustby 1987, Bildkonstlärarnas förbunds 90-årsjubileum i Amos Anderssons museum 1996, utställningen "För fulla segel" i Undervisningsministeriet 1997 och ett gästbesök i Åbo bildkonstskolas utställningsutrymmen 2009. Bestående större målningar utförda av skolans elever finns i Kalles torgs och i Stadsbibliotekets parkeringshus, i Touhutalo och i några underfartstunnlar.

Utställningarna med anledning av bildkonstskolans 30-årsjubileum förverkligades i form av en utställningsserie våren 2012 i Galleri Visu. Serien presenterade skolans dåvarande elever genom utställningarna *Pimpat* och *Känn* men också dess tidigare elever samt den pensionerade rektorn Ritva Kangas som bidrog med en egen utställning. Hösten 2013 deltog skolan i bildkonstskolornas förbunds konstpedagogiska projekt Konstnavigatorn 2 som handlade om samtidskonst genom projektet *Artboretum* för urban konst. I projektet satte man upp ett växthus mitt i staden och fyllde det med växter och djur som eleverna hade tillverkat. Följande projekt inom urban konst var utställningarna *Historiska böcker* (2014), *Konstgömmornas stad* (2014) och *Liiketila* (2015). Hösten 2015 fick skolans serietecknargrupper i uppdrag att göra permanenta målningar på väggarna av Kakkola Martial Arts Center. I april 2017 bidrog skolan med grafik av elever inom de fördjupade studierna till den utställning i Kabelfabriken i Helsingfors som bildkonstskolornas förbund ordnade

med anledning av sitt 35-årsjubileum. Temat för utställningen var *Upptäcktsfärd*. Samma tema hade Karleby bildkonstskola för årets vårutställning på Rooska gårdens bottenvåning. Utöver de ovan nämnda har skolan satt upp årliga utställningar i olika till buds stående lokaler (t.ex. stadshuset, konservatoriet, biblioteket, ungdomscentret Vinge). Småbarnens färgbadsgrupper och bildkonstklubbar har ställt ut sina alster i skolans källargalleri, biblioteken på landsbygden eller andra lokaler.

SAMARBETE

En grundprincip i bildkonstskolan har varit att samarbeta så mycket som möjligt på det lokala planet. Föreläsningar om konstfostran och konstundervisning har utgjort en del av våra lärares arbete, något som dock minskat med starkt ökad egen undervisningsbörda. Under de första årtiondena ordnades ofta utbildning för lärargrupper och olika institutioner; t.ex kalenderåret 1987 ordnade bildkonstskolan 10 tillfällen för utbildning för olika institutioner som arbetar med barn, daghem och lågstadier. Under ett läsår deltog socialverket i ett samarbetsprojekt mellan familjedagvårdare och bildkonstskolan. Med bidrag från Centralkommissionen för konst förverkligades 1998-99 projektet som med rörelse och bilduttryck skulle stärka motoriska färdigheter och gestaltningsförmågan. Ett initiativ år 2010, som gav upphov till kulturveckan Loistavaa! Strålande! togs vid bordet i bildkonstskolans lärarrum.

Med Karleby stadsteater har bildkonstskolan idkat samarbete kring olika barnteaterföreställningar. 2004 byggdes en rumsinstallation för Tummelitens värld i Tullpackhuset och 2006 en skog för Pessi och Illusia i Kieppi. Mellersta Österbottens kammarorkesters barnkonserter har bildkonstskolan livat upp med djur i Djurens karneval. Kulturveckan Loistavaa! Strålande! har gett många nya kontakter för samarbete.

Lärare och elever har varit med i många internationella sammanhang, både på hemmaplan med projektet "Långt borta och hemma" och genom deltagande i internationella evenemang och kurser. Lärarna har getts studiemöjligheter bl.a. i Reggio Emilia i Italien, i Amersfoort i Holland och i Hässelby i Sverige. Eleverna har tillsammans med sina lärare skapat kontakter i Norden, bl.a. i Sticklestad i Norge och på Ung i Norden evenemanget i Borgå. Unga från Centret för nutidskonst i Warszawa arbetade tillsammans med sina lärare vintern 1997 i Karleby och under sommaren samma år var lärare och elever från vår skola på svarsbesök. I det internationella Art Child – projektet 1999 fick två av våra elevgrupper representera Finland med målningar i stort format.

Kulturveckan Strålande! som fick sin början 2011 har stärkt och ökat samarbetet mellan olika konst- och kulturaktörer i Karleby. Elever från bildkonstskolan har redan skapat scendekorer till två av barnkören Sävelsökkis musikproduktioner: *Nelli ja Veitikka sekä kadonneen poptähden arvoitus* (2015) och *Tavattoman hyvätapaisia lauluja* (2016). Våren 2015 satte skolan upp en utställning som anknöt till konservatoriets storskaliga musikal *Outolintu*. Samarbetsprojekt har drivits med bl.a. musik- och balettavdelningen vid Mellersta Österbottens konservatorium, den lokala ordkonstskolan Santtu, handarbetskolan Taito och föreningen City Kokkola samt biblioteket. Under Strålande-veckorna har det ordnats familjeverkstäder samt olika verkstäder för skolelever på bildkonstskolan, i daghemmen och i skolorna. (Uppdatering av Isoaari)

Styrgruppen för grundläggande konstundervisning bildades 2012 för uppdraget att lägga upp en plan för utveckling av den grundläggande konstundervisningen i Karleby. Ordförande för gruppen var kulturdirektör Sampo Purontaus och övriga medverkande var cheferna för de lokala läroinrättningarna för grundläggande konstundervisning. Karleby bildkonstskola, handarbetskolan Taito och Mellersta Österbottens konservatorium beviljades specialunderstöd av Undervisnings- och kulturministeriet för anordnande av klubbverksamhet i skolorna i Karleby under 2016–2017. Dans-, musik-, handarbets- och bildkonstklubbar startade hösten 2016 och resurser finns för att verksamheten ska kunna pågå till slutet av 2017. Detta gemensamma projekt är det största konkreta exemplet på vad de lokala aktörerna inom den grundläggande konstundervisningen har åstadkommit genom samarbete.

MOTSVARAR BILDKONSTSKOLAN MÅLSÄTTNINGARNA SOM STADSSTYRELSEN STÄLLDE ÅR 1980?

Karleby bildkonstskolas forna elever utgör en brokig skara av många hundra aktiva på olika områden, många på det visuella yrkesområdet: fotografer, arkitekter, designers, grafiska formgivare, bildkonstnärer, bildlärare, konsthistoriker. Som svar på rubrikens fråga räcker kanske några av våra tidigare elevers svar på frågan "Vad är det för nytta med konststudier?" som ställdes till de forna eleverna år 2002. Svaret visade hur viktiga färdigheterna från bildkonstskolan ansågs vara för representanter för olika yrkesgrupper.

Arkitekturstuderande: " .. förutom att man hade nytta av bildkonstskolan när man sökte till yrkestudier, har den hjälpt till att hitta och utveckla det naturligaste uttrycks sättet."

Studerande inom turism och hotellbranschen: "I inträdesprovet gavs det poäng för konststudierna och i arbetslivet har jag haft nytta av dem, t.ex. på restaurangområdet."

Diplomingenjörstuderande inom process- och energiteknik: " Jag är säker på att studierna i bildkonstskolan har hjälpt mig att t.ex. inom matematiken gestalta föremål 3-dimensionellt, där kan jag säga att jag haft direkt nytta av konstskolan."

Medicinstuderande: "Ett sätt att stressa av i arbete och studier, genom att visualisera och kunna gå framåt i komplicerade processer en bit i taget."

Teologiestuderande: " Inte nytta egentligen, men i det praktiska arbetslivet är det bra att ha studerat konst. T.ex ur kreativ synvinkel."

10.1.2012 Ritva Kangas

Uppdaterad 31.5.2017 av Aija Isoaari

Översättning Vivan Huhta/Tuula Sandell